

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/5/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117209972
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8117209972.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Mariany Muránskej v spore žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti žalovanej R. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXX, XXX XX N., o zaplatenie 70,- Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 17Csp/96/2017-69 zo dňa 14. novembra 2018, takto jednohlasne

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku I., II., IV., a v súvisiacom výroku V..

II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:
„I. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru v bode 04. V znení: „Dlžník sa zaväzuje uhradiť veriteľovi za každú zaslanú upomienku v prípade porušenia podmienok tejto zmluvy čiastku 4 EUR ako paušálnu úhradu nákladov administratívy s tým spojenej do 5 dní od doručenia písomnej výzvy na úhradu.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

II. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru v bode 10. v znení: „Tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 70 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy od 16.05.2014 do zaplatenia v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. V prevyšujúcej časti žalobu zamieťa.

V. Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 1 ods. 2, 8, § 2 písm. a), b), d), § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy, § 3 ods. 1, § 39, § 40 ods. 1, § 52 ods. 1 -4, § 53 ods. 1 - 3, 5, 6, § 53a ods. 1, § 54 ods. 1, 2, § 544 ods. 1, 2, § 517 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Občiansky zákonník, § 298 ods. 1, 2, § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, § 10c, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného do 31.01.2013.

3. Vychádzal zo zistenia, že dňa 04.12.2012 uzatvoril žalobca so žalovanou C. o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalobca ako veriteľ oprávnený poskytnúť žalovanej ako dlžníkovi úver v sume 400,- Eur a žalovaná sa zaviazala zaplatiť žalobcovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 392,- Eur, t.j. celkovo zaplatiť čiastku 792,- Eur. Žalovaná prehlásila, že finančné prostriedky sú poskytnuté na iný účel. Podľa bodu 04. VPPÚ, v prípade, ak bude dlžník v omeškaní s niektorou splátkou 7 dní a viac, je povinný túto omeškanú splátku uhradiť do rúk mandátára v hotovosti spolu so zmluvnou pokutou 15,- Eur za každý jeden prípad omeškania. Podľa bodu 10. VPPÚ, dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške na základe zmluvy, ako svoj dlh voči veriteľovi. Zo žiadosti o úpravu splátkového kalendára zo dňa 15.10.2013 vyplýva, že žalovaná požiadala o kladné vybavenie žiadosti o úpravu splátkového kalendára formou odloženia splátok o 60 dní tak, aby dátum posunutej splátky bol 15.11.2013, z dôvodu práceneschopnosti. Ako doklad o opodstatnení žiadosti priložila potvrdenie lekára o práceneschopnosti. Žiadosť o úpravu splátkového kalendára bola schválená dňa 15.10.2013. Listom zo dňa 20.02.2014 mal žalobca upozorniť žalovanú, že neuhradila štyri po sebe nasledujúce splátky, čo malo za následok stratu výhody splácať dlh prostredníctvom splátok a celý dlh sa stal splatným naraz. Žalobca súdu nepredložil žiaden dôkaz o doručení, resp. doručovaní oznámenia o zosplatnení žalovanej.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že strany sporu uzavreli zmluvu, ktorú je nutné vzhľadom na charakter zmluvných strán považovať za zmluvu spotrebiteľskú. Z obsahu spisu možno vyvodiť záver, že v prípade predloženej zmluvy ide o formulárovú zmluvu, ktorej obsah žalovaná ovplyvniť nemohla. Z dôvodu, že sa jedná o spotrebiteľský vzťah medzi stranami sporu, súd podrobil súdnej kontrole obsahové náležitosti zmluvy o úvere, pričom zistil, že táto neobsahuje náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. i), j) a y) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Uviedol, že výška úrokovej sadzby nie je uvedená ani len vo VPPÚ, ďalej, že v zmluve je uvedená hodnota RPMN, ale nie sú v nej vedené predpoklady pre jej výpočet, ktoré boli použité, tiež absentuje údaj o priemernej RPMN, ktorého úlohou je poskytnúť spotrebiteľovi pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere okamžitú informáciu o tom, či úver v porovnaní s obdobnými úvermi poskytovanými na trhu s úvermi je vhodný alebo nie, čo môže mať rozhodujúcu váhu pri rozhodovaní spotrebiteľa o akceptácii podmienok navrhovaných dodávateľom. V dôsledku týchto chýbajúcich obligatórnych náležitostí zmluvy o úvere vyslovil jej záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Vzhľadom na uvedené je teda potrebné vychádzať z toho, že žalovaná mala vrátiť žalobcovi len sumu skutočne poskytnutého úveru, t.j. 400,- Eur, pričom žalovaná doposiaľ uhradila sumu 330,- Eur. Súd preto uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 70,- Eur ako zvyšok istiny. V prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol, nakoľko žalobca nemá nárok na žiadne úroky či poplatky. Žalovaná sa so splnením svojho záväzku dostala do omeškania, preto jej vzniká povinnosť okrem dlžnej istiny zaplatiť žalobcovi i úroky z omeškania.

5. Vo vzťahu k vyhláseniu zmluvných podmienok v bode 04. a 10. VPPÚ za neprijateľné uviedol, že v danom prípade tretina poplatku podľa bode 10. VPPÚ predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, t.j. 261,34 Eur (66,67% z poskytnutého úveru). Aj keď z VPPÚ vyplýva, že ide o poplatok za vypracovanie a uzatvorenie zmluvy spolu s administratívou s tým spojenou, zo žiadneho zo zmluvných dojednaní medzi účastníkmi konania nevyplýva, aké konkrétne služby, či protiplnenia žalobca žalovanému poskytuje. Neprimeranosť takéhoto poplatku je zrejmá aj z toho, že banky správu úveru inkasujú cca 3,- až 5,- Eur mesačne a za poskytnutie úveru 1-2% z výšky poskytnutého úveru. Súd ďalej dospel k záveru, že dojednanie uvedené v bode 04. VPPÚ v časti, podľa ktorej sa dlžník zaväzuje uhradiť veriteľovi za každú zaslanú upomienku v prípade porušenia podmienok tejto zmluvy čiastku 4,- Eur ako paušálnu náhradu nákladov administratívy s tým spojenou do 5 dní od doručenia písomnej výzvy na úhradu, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Súd vychádza z toho, že ide o dojednanie, ktoré je vopred pripravené veriteľom a inkorporované do všetkých spotrebiteľských zmlúv uzatváraných v čase platnosti VPPÚ. Neprijateľnosť tohto zmluvného dojednania súd vidí v tom, že jeho výška závisí v podstate výlučne na vôli veriteľa. Spotrebiteľ si už v čase uzatvorenia zmluvy musí byť vedomý, každú najvyššiu sankciu, ktorú bude povinný zaplatiť v prípade porušenia svojej povinnosti. Z uvedených dôvodov súd žalobu v časti nad 70,- Eur s prísl. ako nedôvodnú zamietol.

6. O trovách konania rozhodol tak, že neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov konania a neúspešnej žalovanej v konaní žiadne preukázateľné trovy z obsahu spisu nevyplývajú, ani si ich neuplatnila. Z týchto dôvodov súd žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

7. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to proti výrokom I., II. a IV.. Odvolanie právne odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Namietal, že nedošlo k naplneniu dôvodov uvedených v ust. § 121 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., preto nemožno zmluvu o spotrebiteľskom úvere považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Poukázal na to, že žalovaná sa pri uzatvorení zmluvy oboznámila so Štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, ktoré následne prevzala ako prílohu k zmluve. V zmysle uvedeného je vylúčené, aby žalovaná predmetnú zmluvu podpísala a neoboznámila sa s týmito podmienkami a neprevzala ich, pokiaľ sú prílohou k zmluve a tvoria zároveň jej neoddeliteľnú časť. Ďalej poukázal na to, že nie je možné hovoriť o absencii úrokovej sadzby, nakoľko tá je jasne, určito a zrozumiteľne určená v časti 3 Štandardných európskych informácií. Mal za to, že dohoda o úrokovej sadzbe nie je v rozpore s dobrými mravmi, preto má za to, že nie je daný dôvod, aby sa zmluva v časti zmluvného úroku vo výške 32% ročne považovala za neplatnú a v rozpore s dobrými mravmi. Uviedol, že VPPÚ sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, nielen z formálneho hľadiska, ale aj z hľadiska materiálneho prevedenia, t.j. zmluva a VPPÚ sú vyhotovené na spojenom hárku papiera, resp. obojstranne. Nakoľko žalovaná sa omeškala s plnením svojho záväzku, bolo jej zo strany žalobcu zaslaných 9 upomienok z dôvodu hospodárnosti obyčajnou poštovou zásielkou, a žalobcovi tak vznikol nárok na úhradu sumy vo výške 36,- Eur. Poukázal na to, že zasielanie upomienok je dôsledkom nečinnosti a porušenia zmluvných podmienok vyplývajúcich zo zmluvy zo strany žalovanej, pričom tá na predmetné upomienky vôbec nereagovala. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku I., II. a IV. a vec v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 C.s.p., preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

10. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

11. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte porušením práva na spravodlivý proces, inou vadou v konaní, nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením veci, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

12. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

13. V predmetnom prípade súd prvej inštancie súd prvej inštancie ustálil, že Zmluva o úvere uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je spotrebiteľskou zmluvou, ktorá neobsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti, preto je bezúročná a bez poplatkov. Vzhľadom na uvedené preto zaviazal žalovanú len na úhradu zvyšku nezaplatenej istiny, t.j. 70,- Eur s prísl. a v sume nad 70,- Eur s prísl. žalobu zamietol, tiež dôvodiac neprijateľnosťou zmluvných podmienok, ktoré požadovali od žalovanej ako spotrebiteľky zaplataenie administratívneho poplatku, ktorý predstavoval sumu vo výške 392,- Eur a poplatky za zaslané upomienky.

14. V zhode so súdom prvej inštancie, ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi žalobcom a žalovanou je vzťahom spotrebiteľským. Na predmetný právny vzťah je preto potrebné aplikovať ustanovenia, ktoré sa vzťahujú na ochranu spotrebiteľa v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“).

15. K námietke žalobcu, že zmluva o úvere obsahuje všetky zákonom prepísané náležitosti, odvolací súd uvádza, že sa stotožňuje so súdom prvej inštancie, že predmetná zmluva neobsahuje uvedenie úrokovej sadzby, neuvedenie predpokladov výpočtu RPMN a priemernej RPMN, čo spôsobuje jeho bezúročnosť a bezpoplatkovosť.

16. RPMN predstavuje údaj dôležitý pre vyjadrenie nákladov na úver a spotrebiteľom pomáha tento údaj spoznať, aké všetky náklady budú spojené so spotrebiteľským úverom. Tým, že celkové náklady sú vyjadrené v percentuálnych bodoch, zjednodušuje sa tým spotrebiteľovi porovnanie obdobných produktov na finančnom trhu a tak aj výber úveru, pre toho - konkrétneho spotrebiteľa najvýhodnejšieho. Zároveň uvedenie všetkých predpokladov výpočtu RPMN umožňuje tak spotrebiteľovi ako aj súdu zistiť, na základe čoho dospel veriteľ (dodávateľ) k výsledku o konečnej výške RPMN, a či je výpočet RPMN správny, nakoľko aj nesprávne uvedenie RPMN zo strany dodávateľa (veriteľa) je klamaním spotrebiteľa a hľadá sa na neho, akoby RPMN nebolo uvedené (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 20Co/230/2014 zo dňa 19.11.2015). Ako súd prvej inštancie správne konštatoval, v zmluve o úvere vôbec neuviedol ani priemernú hodnotu RPMN.

17. Je teda jednoznačné, že v každej zmluve musí byť uvedená tak výška istiny, ako aj úrokov a iných poplatkov, taktiež aj ich počet a termíny splátok. V danom prípade Zmluva o úvere, ktorá bola uzatvorená medzi stranami sporu (č.l. 5 spisu) uvedené požadované údaje, ktoré sú zároveň dôležité pre výpočet RPMN v zmluve absentujú. Účelom právnej úpravy (§ 9 odsek 2 ZoSÚ je bez akýchkoľvek pochybností aj poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Ten má totiž právo byť informovaný o výške (sume) úrokov z úveru a poplatkoch. Žalobca ako dodávateľ má preto zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaj o výške úrokov a poplatkov a to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky v zmluve neuvedené (§ 11 odsek 1 ZoSÚ). Informácia spotrebiteľa o úrokoch a poplatkoch má podstatný význam z dôvodu, že prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalovaná ako spotrebiteľ však túto možnosť nemala, keďže výška úroku a poplatkov nie je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere. (Porovnaj tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 245/2010)

18. Neobstojí ani odvolacia námietka žalobcu, že úroková sadzba je uvedená v Štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere (ŠEISÚ), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, tak z formálneho ako aj z materiálneho hľadiska. Podľa názoru odvolacieho súdu uvedenie úroku v ŠEISÚ nezodpovedá zákonnej požiadavke vyjadrenej v ust. § 9 ods. 2 ZoSÚ. Odvolací súd navyše poukazuje na to, že uvedené ŠEISÚ neboli individuálne dojednané, a žalobca nepreukázal, že sa s nimi žalovaná pred podpisom zmluvy oboznámila, nakoľko neboli žalovanou podpísané.

19. Vo vzťahu k tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3 zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy spolu so všetkou administratívou s tým spojenou odvolací súd uvádza, že poplatok je v tejto časti neúmerne vysoký. Dojednanie o administratívnom poplatku je vágnym ustanovením, ktoré vôbec nešpecifikuje, o aké konkrétne administratívne činnosti ide, pričom výška poplatku 392,- Eur predstavuje zo sumy poskytnutého úveru 400,- Eur predstavuje neúmerne vysoký poplatok bez bližšej špecifikácie jeho výšky a účelnosti je v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 Občianskeho zákonníka).

20. Administratívny poplatok predstavujúci náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere a na tzv. všetku administratívnu činnosť je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, keďže dodávateľ vyžaduje od spotrebiteľa splnenie finančného záväzku za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (takzvaná teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Pri poplatkoch zo spotrebiteľského úveru je totiž nevyhnutné, aby sa nimi platilo skutočné plnenie spotrebiteľa a v jeho záujme.

21. Znak neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná, ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s ratio legis zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Dojednanie o administratívnom poplatku je tiež vágnym ustanovením, ktoré vôbec nešpecifikuje, o aké konkrétne administratívne činnosti ide.

22. V konaní absentuje dôkaz, že žalovaná ako spotrebiteľ bola s jeho podstatou oboznámená, poplatok nie je náležite špecifikovaný a viaže sa na bližšie neurčité náklady na vypracovanie a uzavretie zmluvy spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Podstatou administratívneho poplatku je prídanie bližšie nešpecifikovaných a spotrebiteľovi nevysvetlených nákladov, ktoré nie sú preukázané. Je za hranicou rozumného úsudku, aby poplatok dosahujúci viac než polovicu sumy poskytnutého úveru sledoval výdavky spojené s administratívnou činnosťou.

23. Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (článok 6 bod 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách).

24. Odvolací súd navyše poukazuje na to, že neprijateľnosť takejto zmluvnej podmienky už bola judikovaná rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 11C/42/2012 zo dňa 13.9.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 5Co/219/2013 zo dňa 21.8.2014, ako aj rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 17C/212/2014 zo dňa 15.12.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 15Co/118/2015 zo dňa 22.7.2015, v dôsledku čoho je žalovaný podľa ustanovenia § 53a odsek 1 Občianskeho zákonníka povinný zdržať sa používania takejto podmienky v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Súd prvej inštancie preto rozhodol správne, že uvedené ustanovenie je ďalším dôvodom pre vyslovenie absolútnej neplatnosti úverovej zmluvy.

25. Odvolací súd má za to, že výška poplatkov za upomienky, ktoré má žalovaný zaplatiť za upomienky má jednoznačne sankčný charakter, pretože suma 4,- Eur zrejme presahuje administratívne náklady, ktoré žalobca s upomienkou má. Svojou podstatou tak u poplatku za upomienku nejde o paušalizáciu nákladov spojených s uplatňovaním pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ale skôr o zmluvnú pokutu v zmysle § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka za omeškanie dlžníka spojené so zaslaním upomienky odberateľovi. Okrem toho rozhodnutie o jej výške je v konečnom dôsledku na vôľu žalobcu, pretože len on rozhodne či a koľko upomienok zašle.

26. Odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že žalobca nijakým spôsobom nepreukázal súdu zaslanie upomienok, nepreukázal, žeby mu za zaslanie týchto upomienok vznikli nejaké reálne náklady v uvedenej výške.

27. Odvolací súd zdôrazňuje, že v prípade poplatku takéhoto typu zaň dodávateľ spotrebiteľovi neposkytol žiadne protiplnenie. Tieto skutočnosti len podporujú už vyššie uvedené, a to, že predmetný poplatok predstavuje iba ďalšiu sankciu v prípade omeškania spotrebiteľa s úhradami dlhu, nie iba skutočnú náhradu nákladov dodávateľa.

28. Upomienka ako taká nemôže mať sankčný charakter, v opačnom prípade by totiž mala povahu tzv. skrytej zmluvnej pokuty, čo je vo vzťahu k spotrebiteľovi netransparentné. Podstatou týchto poplatkov je prídanie bližšie nešpecifikovaných a spotrebiteľovi nevysvetlených nákladov, ktoré nie sú preukázané. Poplatok za upomienku nemožno chápať ani ako poplatok za službu, plnenie, ktoré je poskytované spotrebiteľovi.

29. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie preto rozhodol správne, ak žalobu v prevyšujúcej časti, tzn. v časti požadujúcej zaplatenie nad sumu 70,- Eur s prísl. zamietol a zároveň vyslovil neprijateľnosť zmluvných podmienok požadujúcich zaplatenie administratívneho poplatku a poplatkov za zasielanie upomienok.

30. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že správnemu výroku vo veci samej zodpovedá aj správny súvisiaci výrok o trovách konania.

31. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd v zmysle § 387 C.s.p. rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

32. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 262 ods. 2 C.s.p. tak, že stranám sporu nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, ktorej však zo spisu žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania nevyplývajú, ani si ich neuplatnila. V odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi nemohla byť priznaná náhrada trov odvolacieho konania. Súd preto vyslovil, že stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Správnosť takého rozhodnutia vyplýva aj z rozhodnutia NS SR sp.zn. 6Cdo/544/2015.

33. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).